

Rozhovor: tentokrát se zvukařem sobotního pohádkového představení

- OKO: *Dobrý den, začali jsme letos náš festival s jinou porotou, tak i u souborů začneme od základů.*
- Zvukař: Souhlasím s vámi. Co by byl herec bez našeho zázemí. Zeptejte se každého z nich. Předem zaříkávají náповědu, když ví, že nejsou zrovna ve správném rozpoložení.
- OKO: *Ale i vy začněte od toho prvopočátku.*
- Zvukař: To máte jednoduchý. Režisér s autorem si něco vymyslí. Dokonce to začnou i realizovat. Ale pak přijde na řadu technika. Zkuste si nahrát svistot větru v koruně stromu při zapadajícím slunci.
- OKO: *S dnešní technikou to pro vás nebude snad problém.*
- Zvukař: A vidíte. Je. Třeba ta dnešní pohádka. Kde vzít tu spoustu myší co přiběhnou na pomoc? Ale nakonec se to povedlo. No, slyšel jste to.
- OKO: *Vy všichni „dělníci“ zůstáváte schováni za světly a v různých zákoutích...*
- Zvukař: Není vždy nutné, aby bylo na první pohled jasné jak se věci dějí. Nechejte souborům ta tajemství. Nechte se překvapit. Oni se pak někdy diví i sami aktéři.
- OKO: *Ale tu slávu si nakonec odnesou jen herci.*
- Zvukař: To bych vám zkusil oponovat. Protože pokud bude porota poslouchat bedlivě, dokáže ocenit i práci techniků. A že nás neobletují fanyanky? To byste se divil. Ale o tom raději nepište.
- OKO: *Nepovídejte...*
- Zvukař: To máte jako koloběh života. Když vám povím, třeba minule v Plzni. Víte, ale my to máme zakázané. My nesmíme ani naznačovat.
- OKO: *No, nevím zda budou naši „čtenářové“ spokojeni s touto odpovědí.*
- Zvukař: Každý vám poví jaké emotivní náboje používá a přenáší je potom do sálu. Já taky mám ty svoje knoflíky a záleží pak jen na stisku. A potom na tom vedení...
- OKO: *Děkuji za příspěvek a přeji ať vám fouká do plachet.*

zapsal ELZA

Něco málo z divadelního slovníku:

aktšlus	konec jednání (obrazu)	dojit city	přehnaně prožívat
bína	scéna	glacna	plešatá paruka
čokl	malá role (též čurda, pinda)	hrcpaňáca	operetní herec
deka	nalepovací hustý plnovous	španunk	účinné napětí při představení

Zítř se můžete těšit hned na dvě další soutěžní představení:

- 15.00 hod. **ZAVRAŽDĚNÍ SV. CELESTINY, KUPLÍŘKY Z MĚSTA SALAMANKY**
DS NAKOPTYJÁTR Jihlava
- 19.30 hod. **VRAŽDA SEXEM**, DS Bezchibi Brtnice

MĚSTO
TŘEBIČ

MINISTERSTVO
KULTURY

Kraj Vysočina

KOOL Trading, spol. s r. o., Třebíč
Návrh a realizace technologií pro komerční praxi
www.kool.cz

JEDNOTA
COOP
SPOTŘEBNÍ DRUŽSTVO
V TŘEBIČI

Sobotní pohádka

Hned na pořadí druhé představení Třeštského divadelního jara patřilo našim nejmenším divákům. V letošní přehlídce divadelních společností se o přízeň dětí ucházejí výhradně domácí ochotníci a tak jsme v sobotu odpoledne mohli vidět první z dvojice třeštských účastníků DS Jana Lišky. Ti nastudovali pohádku Jana Kratochvíla Černokněžník a Sluníčko aneb Kterak kocour Jarde sluníčko vysvobodil a pod vedením Anny Fencíkové ji předvedli jako nesoutěžní představení zpola zaplněným řadám sálu kulturního domu.

Formální uvítání spolku si hodinu před představením vzal na starost ředitel městského kulturního střediska Čába společně s Hanou Koubovou. Ta také na forbině před představením předala pamětní kříšťalovou kostku zástupci divadelníků Antonínu Svobodovi, který zasadil do květináče druhou sněženku, která symbolizuje účast každého divadelního spolku, který se na přehlídce představí. Děti si také před představením mohly zkusit, jaké by to bylo bez sluníčka, to když v sále nechali na zkoušku zhasnout, a vyjádřit se k takovému hanebnému činu, jako je jeho krádež. Další interaktivní zapojení dětí však v představení zcela scházelo, což vedlo zejména u těch nejmenších k brzké ztrátě pozornosti.

Přímočarý děj s jednoduchou zápletkou, kterak zlý černokněžník za pomoci své matky čarodějnice sprovodí ze světa Sluníčko a chytrý kocour Jarde s přáteli ho nakonec osvobodí, je někde až příliš košatým textem a užitými prostředky rozváděn a malý divák se v takovýchto pasážích ztrácí. Diferenciace dobra a zla je však zcela jasná. Děti se mohou přiklonit k odvážnosti kocoura Jarde (Petra Hronová), nezištnosti Sluníčka (Tereza Janovská) a bezprostřednosti paní hostinské (Eva Fencíková) a naopak zavrhnout zlého černokněžníka (Josef Mezera) s vypočítavou čarodějnici (Anna Fencíková). V postavách studnaře (Petr Kubala) a rybáře (Martin Hamták) je možno vidět, že v hamižnosti může člověk udělat i nevědomky špatnou věc, ale následně se to má snažit odčinit.

DS Jana Lišky předvedl poučné představení, avšak s poněkud zpřísněnými nároky na dětské publikum. Dětem se i tak představení líbilo, zejména zaujaly zhotovené kostýmy. Rychlé a časté střídání prostředí dokázalo navrátit pozornost malých diváků, k tomu přispívala i dobrá srozumitelnost a tempo hereckých projevů.

Po představení mohli děti nahlédnout do zákulisí třeštské loutkářské scény, kde si díky vedoucímu loutkářů Ludkovi Kovářovi mohli potrást rukou třeba s čertem nebo princeznou a prohlédnout si původní někdy až šedesát let staré loutky, o které se zde dobře pečuje, šijí se jim nové kostýmy a zhotovují se krásné kulisy. Šéf třeštských loutkářů s pozváním na jejich červnové představení každého malého návštěvníka obdaroval pamlskem.

Aštu

VLASTIMIL PEŠKA 3. 3. 1954

Umělecký vedoucí, hudební skladatel, hudebník, autor scénických hudeb, režisér, dramatik, dramaturg, herec i občasný scénograf a výtvarník - to vše o něm můžeme s čistým svědomím napsat.

Absolvoval studium na brněnské konzervatoři, dále JAMU a tamtéž postgraduálně činoherní režii. Od roku 1984 se profesionálně věnuje režii, ke které připojuje i své herecké, hudebnické a skladatelské dovednosti. Na tzv. volné noze působil v mnoha českých divadlech.

Od roku 1994 působí jako umělecký vedoucí a ředitel Loutkového divadla Radost v Brně, pro které již napsal mnoho zajímavých dramatizací i vlastních

titulů. Již celých třicet roků neopustil své vyhlášené ochotnické divadlo v rodném Ořechově u Brna, s kterým již mimo jiné objel doslova půl Evropy.

Má za sebou zhruba osmdesát režii a přibližně osmdesát scénických hudeb. Asi třicet úprav, dramatizací a vlastních komedií, které se hrají v mnoha českých profesionálních i amatérských divadlech. Jako herec ztvárnil několik menších rolí.

Je známý svým nezaměnitelným režisérským rukopisem, který se vyznačuje dravou komikou vyjadřovanou především prvky kolektivního divadla, které používají doslova všechny dostupné výrazové prostředky. Dominantou jeho představení bývá, vedle již zmíněné dravé komiky, hudební stránka inscenací, ve kterých herci nejenom skvěle zpívají, ale zároveň i hrají na rozličné hudební nástroje. Je letitým propagátorem lidového divadla na vysoké umělecké úrovni. Příchodem do ořechovského divadla vytvořil podmínky pro rychlý růst umělecké úrovně souboru a vytvořil zde osobitý kolektivní herecký projev. Peškou vedené Ořechovské divadlo má obvykle 40 - 50 repríz, včetně hostování doma a v zahraničí.

Tři dcery inklinují rovněž k herectví. Matka Jitka Pešková dlouholetá kostymérka Ořechovského divadla. Nedávno oslavil 55. narozeniny. Přejeme pevné zdraví, mnoho nápadů a hodně divadelních úspěchů.

Ořechovské divadlo uvádí Vlastimila Pešku:

BABIČKA V TRENKÁCH ANEB APRÍLOVÁ KOMEDIE

Je sobota večer, při příchodu do kulturního domu zjišťuji, že je všude plno, ozývají se rozčilené hlasy a u vchodu postávají hloučky diváků, které se už bohužel nedostaly dovnitř. Kdo si tentokrát nevyzvedl zamluvené vstupenky včas, měl bohužel smůlu. Dnes je beznadějně vyprodáno. Přijel totiž Ořechov. Tedy Ořechovské divadlo. A to už si třeštského diváka dávno získalo. Nebe na zemi, Zvířecí divadlo, Po všem hovno, po včelách med, Paroháči aneb Červené kalhoty, Jeppe... jen připomínám některé z her, které jsme u nás mohli v minulosti zhlédnout.

Jsou skvělí, vždycky na ně chodím..., perfektní, skvěle se pobavím..., mám jejich divadlo rád..., miluju písničky v divadle..., mají vždycky skvělou scénu,...hrají s takovým nasazením, ani jsem nepostřehl přestavbu...

Ani dnes „ořechováci“ neklamali. Opět se nám představili s formou divadla, která je pro ně charakteristická – je založená na muzikálnosti souboru, písničkách, doslovnosti vtipů... ocitli jsme

se v roce 1928 v prodejně deštníků, s rodinou Dandových prožívali 1. duben (apríl). Viděli jsme bláznivé honičky, nucené i dobrovolné převleky, odhalení zloděje inspektora Burdu, taneční kreace doplněné stepováním Heleny Peškové, úžasnou nahluchlou a slabozrakou tetu Bertu... Nepřekvapila jako vždy přesně načasovaná a zahrnaná situační i jazyková komika.

„Babičku jsme dnes hráli po páté. Nácvik hry trval zhruba tři čtvrtě roku.“ zpovídala jsem soubor. „Scházíme se hrozně rádi, je to moc prima a vždycky se pobavíme.“ Tak tomu jako divadelník věřím. Dozvěděla jsem se, že k nám jezdí velmi rádi. „Je skvělé, že je tady takový zájem o kulturu, skvělí diváci.“ A tak jsem se rozloučila, popřála šťastnou cestu domů a hodně úspěšných repríz.

dobr

PS: „Ale trému mám vždycky, ta ze mě spadne až po sedmdesátém vystoupení,“ prozrazuje na sebe jeden z protagonistů.